

Посавски канал

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 13

Београд, 23 септембар 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

1 ОКТОБАР — ДАН ПОБЕДЕ

Научени да кроз обавезе савлађујемо и извршавамо сваки постављени задатак, да ранијим извршавањем задатка скраћујемо своју радну акцију, а верујући у своју омладинска снагу, налазимо се пред последњом обавезом кроз коју у последњем налету треба да завршимо прокопавање свих канала и 1 октобар дамо свој прилог нашој земљи од 4.000 ха плодне посавске земље.

Снабдевени искуством из завршавања Главног канала, а прожети жељом за освајање прелазне бригадне заставице, као симбола признања најбољима на каналу, с потпуним заинтересовањем сваког појединца, ми са сигурношћу можемо да верујемо да ће 1 октобар бити дан победе омладине Србије.

Услед техничких промена које су наступиле у последњем моменту, производни задаци су морали бити усмерени у другом правцу, са помањкањем извесне конкретности. Но ипак, Штаб О.Р.Ј. се снашао у новонасталој ситуацији и ново прегрупписавање бригада у било ком случају неће успорити радове.

Према снази са којом располажемо, а поткрепљени са сталним пребацивањем норме, ми бисмо били у стању да до 18 овог месеца завршимо са свим ископима, докле би остатак дана био употребљен на довршавање и свршавање депонија и прокопавање пропуста, као и чишћење канала.

Према своме распореду производни задаци би били следећи, а садржани би били у времену од 16 до 28 овог месеца са генералном нормом од 3 куб. м.

XI ваљевска бригада имала би да избаци 3600 куб. мет.

XII ваљевска ударна бригада »Жикица Јовановић-Шпанац« треба да избаци 8100 куб. мет.

XIII војвођанска бригада имала би да избаци 7.020 куб. мет.

XIV врањанска бригада имала би да избаци 3744 куб. мет.

XV топличка бригада имала би да избаци 3492 куб. мет.

XVII подрињска бригада имала би да избаци 4860 куб. мет.

Према обавезама које би служиле као гарант овим производним задацима, а које су дате према ранијем датом производном задатку, требало би да будемо еластични и да исте ускладимо овом новом производном задатку. Ово пребацивање неће нам чинити никакве тешкоће, и код бригадира не треба да ово ствара било какву пометњу. Ми већ сада видимо да се је већина бригада у овоме снашла и да раније дате обавезе у потпуности извршавају.

Три последња дана убедљиво нам говоре, да су бригаде потпуно заинтересоване на овом последњом обавезом и да такмичење међу бригадама за прелазну

бригадну заставицу се правилно развија, тако да смо сведоци све оштрије и оштрије борбе.

Тако XI ваљевска бригада првога дана такмичење постиже ефекат од 4,23 куб. мет. према норми од 2 куб. мет. пребацујући норму за 111%, и тога дана заузима прво место. Бригада која је заузела друго место — Топличка бригада — постиже ефекат од 4,11 куб. мет. према норми од 2 куб. мет. и пребацује норму за 105%. Пример Војислава Зубића из топличке бригаде који је избацио 8.20 куб. мет. потврђује да се обавезе група и појединаца испуњавају.

Задржавши 2 прва дана прво место XI ваљевска бригада морала га је уступити »пратећој« топличкој бригади која је постигла ефекат од 6,16 куб. мет.

XII ваљевска бригада »Жикица Јовановић-Шпанац« на раду

Обавезе радних група су залога победе читаве бригаде

према норми од 3 куб. мет. и пребацила норму за 105,33%.

Двојка Бабић—Вељковић, из топличке бригаде, избацује 20,25 куб. мет. земље; тројка Вучковић, из подринске бригаде, избацује 30 куб. мет. земље, а двојка Митровић—Синђелић, из XII ваљевске ударне бригаде »Жикица Јовановић — Шпанац«, избадила је 18 овог месеца 58,74 куб. мет. земље.

Сада када су бригаде највише заинтересоване за бригадну заставу, морамо више и боље него до сада да обавештавамо бригаде и појединце о развиту и премашивању норме. Ниједна обавеза унутар једне бригаде не сме да остане заборављена, већ је потребно да штабови бригаде редовно се у својим извештајима дотичу сваке дате обавезе у својој бригади. Иста ствар стоји и са резултатима бригаде који сваком појединцу треба да пруже слику борбе. Но ипак према овако важном питању поједине бригаде се односе доста немарно. Такав је случај са XIII војвођанском бригадом која већ 2 дана не шаље на време своје извештаје, те са њеним резултатима остале бригаде нису упознате.

Услед ситуације да ће бригаде прелазити са једног терена на други, штабови бригаде требају раније да упознају нови терен и да раније изврше расподелу својих снага како се не би губило време и умртвљивао радни полет омладине. Такође је рђава пракса XII ваљевске ударне бригаде »Шпанац« која већ два дана не може да да пуне радне часове и пун радни ефекат услед помањкања алата, када знамо да алата имамо довољно, али такође знамо да штаб исте бригаде није се довољно заинтересовао за ово важно питање, иако смо ми увек наглашавали да пред журиш треба потпуно решити питање алата као радног оружја, без кога се у окршају не може са вером у успех да пође.

Шта штаб бригаде мора да има у виду

Научимо се да користимо досада стечено искуство, да мислимо о задатку и да се уживимо у њега. Стога не смемо да заборавимо да је штабу бригаде у извршењу једног задатка потребне следеће:

1. да штаб бригаде буде стално са бригадом на терену и да он као целина да извесну обавезу изражену у кубцима. Неправилно је да у овом завршном журишу култ-просветни и физкултурни руководиоци као и други чланови штаба остају у логору, уколико их неки неодложни задатак не задржава.

2. Да се на самој радилишту покаже

што већа живост и расположење, као и то да се агитација на самом радилишту што више појача с тиме што ће се саопштавати резултати група групама, чете четама а у чему најбоље могу да послуже четни агитатори.

3. Пароле како усмене тако и писмене, усредити ка 1 октобру.

4. Дискутовати на својим конференцијама како четним тако и бригадним о својим резултатима и дискусију усмеравати према ефекту најбоље бригаде.

5. Развитак рада пратити тако да свака чета пре поласка на рад добије свој производни задатак за тај дан.

6. Водити потпуну евиденцију способног алата и надопуну према поломљеном алату одмах извршити.

Са овиме морамо да знамо да штаб бригаде као руководилац треба кроз удубљавање у своје дужности, предвиди извесне проблеме који би му се могли појавити и да одмах предузме мере да га спречи.

Не плашећи се тешкоће, налазећи задовољство у њиховом савлађивању, а чврсто решени да добијемо ову последњу битку, ми ћемо моћи слободно дочекати 1 октобар и тако стићи до крајње наше победе у задатку којег је омладина Србије примила на III конгресу.

Прилог радника VIII студентској бригади

Синдикална подружница 99 »Југоауга« из Београда послала је прилог од 820 динара. Примили у тај прилог као још један доказ јединства које су радници и студенти ковали у заједничкој борби, које сада кују у заједничкој раду на изградњи наше земље. — Одговорили су им да су постали ударна бригада, да су им, радници узор, да њих хоће да следе. Нису нам тешки ни дани када се ради 12 сати, савладали смо све тешкоће, и дали свој допринос изградњи земље.

ОДЛУКА

Штаба омладинских радних јединица о додељивању прелазне бригадне заставе

Штаб омладинских радних јединица на основу постигнутих резултата рада за протеклу недељу дана рада, одлучује да се прелазна бригадна застава додели:

XII радној бригади »Жикица Јовановић-Шпанац«

Смрт фашизму — Слобода народу!

Командант

О. Р. Ј.

С. КОВАЧЕВИЋ

Врањска бригада има најбољи квалитет рада

Од сваког доласка истиче се по квалитету рада Врањска бригада. Њена дубина је свуда подједнака док код Топличке бригаде то већ није случај.

Једна од бригада која сасвим прописно одбацује земљу од ивице канала и и уграђује је у насип јесте Врањска бригада. Ударник Фаради Салија се стално брине да на насипу буду пропусти за воду. У чему се састоји овај успех бригаде? Док трактор оре други део канала бригадири не седе већ се враћају на старе деонице и поправљају их. Искористивши ово време бригада је дала одличан квалитет рада.

XI ваљевска и топличка бригада требало би да обрате већу пажњу на дубину канала. За њих је још карактеристично да прилично неправилно одбацују земљу и остављају ретке пропусте.

Предаја заставе »Шпанчевој« бригади

»Шпанчева« бригада прима и испуњава обавезе

Наши радови су ушли у завршну фазу. Преостали радови се морају завршити до 1 октобра а кубатура, коју до тада треба избацити, доста је велика. — Значи — потребно је заложити се до крајњих могућности и учинити на се наша parola »Нека 1 октобар буде дан велике радне победе омладине Србије« — и реализује.

Да би се омогућило завршавање ових последњих радова до 1 октобра биће потребно дати много ноћног и безодморног рада, максимум напора а пре свега — озбиљно схватити значај овога и тешкоће у вези са њим.

И овога пута, кроз своје високе обавезе, наше бригаде су показале своју решеност да радове до 1 октобра заврше без обзира на тешкоће и услове под којима ће радити.

XII ваљевска ударна бригада »Жикица Јовановића—Шпанца«, која је радила на ободном каналу на коме је, да би га завршила са још три ново предвиђена насипа, имала да избади 4049 кубика земље. Ови радови, по предвиђањима техничког руководства, требали су да се заврше 22 септембра док су бригадири »Шпанчеве« бригаде, ма да су проценити сву тежину и озбиљност задатка — на бригадној конференцији дали су обавезу да га испуне са 15 септембром закључно. —

Свака чета дала је своју обавезу а осим ових четних дато је и још низ других и појединачних обавеза.

И подгорска чета се обавезала да за 4 дана угради у насип 320 омладинаца са 26 омладинаца колико их има.

11 колубарска чета, која је најбројнија — има 61 бригадира — обавезује се да ће за 4 дана без помоћи других чета уградити у насип 1400 кубика.

III тамнавска чета обавезује се да за 3 дана заврши насип и избади 970 кубика.

IV посавска чета се обавезује да за 4 дана угради у насип 800 кубика.

V ваљевска чета обавезује се да за 3 дана угради у насип 850 кубика. Високе четне, групе и појединачне обавезе, залагање и резултати који су се показали већ првога дана рада после примања обавезе — обећавали су да ће обавезе, ма да на изглед скоро немогућне, бити испуњене. — Бригада је тих дана радила и пре и по подне. ручак је донешен на радилиште, радило се до касно у ноћ, а многе чете су и спавале на радишту како би ујутру одмах почеле са радом. — Неке чете већ другог дана рада, ваљевска и посавска, после примања обавеза — скоро су завршиле радове. —

»А после ћемо у помоћ осталим четама« — кажу омладинци.

Рад се одвијао са великим залагањем. Бригадири су тражили и проналазили начине да убрзају рад и поправе сам квалитет. Транспорт је био дуг — просечно око 150 м. — и бригадири, да би убрзали превозење земље уместо колица — набили су један број великих воловских кола која су пунили земљом и рукама гурали на насип.

И у времену од 9 септембра — када је дата обавеза, — па до 15 септембра — када су радови у 1 час по поноћи били завршени — »Шпанчева« бригада је дала 10.780 радних и 2160 прекоремених радних часова — избадивши у том времену 4.049 кубика земље што значи да је радове на ободном каналу завршила пуних 7 дана пре одређеног рока.

Ободни канал је завршен. »Шпанчева« два пута ударна бригада испунила је још једном велики и важан задатак.

»Шпанчев« бригадир Аца Лазаревић

У првој смени је био командир 3 чете I бригаде. Када су бригаде прве смене напуштале радилиште, он је остао још 15 дана да помогне другој смени у савлађивању технике посла Био је вођа четворке. Са Божом Трајковићем, Надом Мишковићем и Љубом Јелићем за 21 час

избацио је 61,25 кубика земље. Сада је дошао и у трећу смену. Ударник из прве смене успео је са својим другом Пајом Кузмаиовићем да ископа и натовари 55,85 кубика земље. Када је запрега отишла, Аца Лазаревић је са својим другом ископао и извукао колицима 2 кубика за 50 минута.

Данас је Аца Лазаревић вођа тројке. Поред Паје Кузмаиовића са њим ради и Бошко Бељинац. Њих тројица су се обавезали да ће за 4 дана избацити 100 кубика. Трећег дана у подне Штаб бригаде је извештен да је тројка Аце Лазаревића избадила 130 кубика. Четвртог дана Аца је од своје куће дотерао запрегу и избацио са друговима 70 кола. Он је једини омладинца који је на каналу проглашен два пута за ударника.

Чехословачки министар међу нама

Вест су нам донели другови по повратку из Кртинске. За који тренутак долази у наш логор Чехословачки министар Неједли, професор московског Универзитета. Чуо је на каналу поклик VIII ударно студентској бригади и хоће да нас обиђе, да се упозна са нама.

Радост и поклиц одјекивали су у логору, кад је стигао. Клицало се пријатељству наших земаља, Чехословачкој, њеним руководиоцима. Стари професор био је узбуђен. И када је почела наша песма, он се издвојио од остале групе гостију, пришао нам и дуго остао окружен, нашом песмом и узвицима.

Интересовао се за наш рад, за прилике у логору, за санитетску службу. Пожелео нам је успех и у даљем нашем раду. И када је пошао, дуго још, одјекивали су наши поздрави. Још једно лепо сећање, још један леп сусрет у Посавини.

★

Вече се очекивало са нестрпљењем. Сви су знали да ће доћи Др. Здењек Неједли, министар социјалне политике и заштите рада братске Чехословачке. А уз то и студенти, пред полазак из Посавине, даће приредбу за бригадире који остају.

Бина је свечано украшена. Скромне кулисе изгледале су тако лепо и природно украшене са неколико грана зеленила. А кад се из даљине чуо хук мотора бригадири су знали да се гости приближавају. Свечаност око откривања спомен плоче је завршена и гости се враћају. Остављају за собом дуги урвички канал који је данас добио име оних који су га урадили — име IX студентске бригаде.

★

Др. Неједли говори. Речи дивљења за наш рад, уверења да ћемо истрајати у обнови и победити, речи старог борца за народна права — теку на меком, руском језику. А бригадири слушају. И размишљају сваку реч како убедљиво звучи: »Ми Словени можемо бити spokojни. Иза нас стоји велики Совјетски Савез а од нас младих зависи када ћемо ми створити моћни савез Свесловенских република«...

Знамо га тек од данас. До данас нисмо знали да он постоји а, ето, сада се осећамо тако блиски, као остари знајци, своји... Из сваке његове речи избија огромна љубав према омладини. — »Он је наш и као таквог га вечерас примате« — рекао је друг из његове пратње. И ми смо га тако и примили и осетили да нашим... сасвим нашим... Бригадири логора Катинска никада неће заборавити ово вече...

УДАРНИЦИ —

„Командантова“ петорка

Војин Шуловић

Ударник VIII студентске бригаде. Често помињан у извештајима као најбољи. Био је десетар вођа тројке, која је преко 20 дана држала прелазну групну заставу. Касније вођа шесторке Шуловић — Обрадовић, најбоље групе у бригади. Највећи резултат Шуловића је 23,08 кубика. Пожртвован је, добар организатор. А осим рада на каналу његов рад на културно-просветном пољу и физкултури, заслужује похвалу.

Петар Миљковић

Радио је у чети која је по своме раду била најбоља у XI бриг. Његов просек у почетку износи 3 кубика а касније се свакодневно повећава достигавши просек од 9 кубика. Захваљујући таквом раду — добио је од штаба ОРЈ највеће признање за рад у Посавини — име ударника.

Живојин Вељковић

У почетку је радио у четворци у којој је имао просек од 9 кубика дневно. Сада је прешао на рад иза трактора и избацује по 14 кубика дневно.

Мирослав Бранковић

Радио је у I десетини 1 чете Шпанчеве бригаде. На пружи је похваљиван. Сада ради у четворци Животе Милоновића. Њихова обавеза: за четири дана 100 кубика. После 19 часова рада обавеза је била пребачена за 2 кубика.

Милован Милићевић

Ради у I чети топличке бригаде. Највеће резултате постигао је радећи иза трактора, када је избацавао по 14 кубика. На тврдом терену избацује по 8 кубика.

Паја Кузмановић

Дошао је у трећу смену. Од почетка са Аџом Лазаревићем двоструким ударником. Радећи са њим у двојци, избадио је 55,85 кубика за дан, а кад је запрега отишла, за 50 минута избадили су још 2 кубика. Бригада »Жикица Јовановић Шпанац« поноси се тројком у којој сада ради Паја Кузмановић. Они су дали обавезу да ће за четири дана избацити 100 кубика, а већ трећег дана у подне било је избачено 130 кубика.

Веселин Адамовић

На списку ударника два пут ударне бригаде »Жикица Јовановић Шпанац« налази се и име Веселина Адамовића. Назив ударника стекао је на пружи. Сада ради у 5 чети и води је 5 група. Његова група у којој је он најбољи, обавезала се да ће за 4 дана избацити 102 кубика, за 20 радних часова они су избадили 156 кубика.

Анани Димитров

Млади Бугарин, командир 3 чете XV Врањске бригаде, за свој пожртвован рад проглашен је ударником. Иако мора да пази на квалитет рада читаве чете, успева да избади сваки дан 9,5 кубика земље.

Папић Милован

Формирао је своју групу још на почетку смене. У 2 чети ова група је најбоља. Под његовим руководством група је постизала велике резултате. Од штаба бригаде увек је похваљивана, а од Штаба акције два пута. На његову иницијативу четворка је примила обавезу да ће за четири дана урадити 150 кубика. Трећег дана увече четворка Милована Папића избадила је 160 кубика. Сутрадан они су помагали осталима да би бригадна обавеза била испуњена на време.

Иван Перић

Осам пута је похваљен на Омладинској пружи. Он је много допринео да бригада »Жикица Јовановић Шпанац« буде два пута ударна. Вођа је - групе. Када је цела бригада примала обавезу, он се обавезао да ће за четири дана избацити 150 кубика. Ова група, у којој раде још два »пругаша«, за три дана избадила је 160 кубика.

Бранко Микулинац

Вођа је четворке. Најпре је радио у десетини, а затим, када се због лакшег рада копало у мањим групама, он је постао вођа једне од најбољих четворки целе бригаде. Дао је обавезу да ће за 7 часова избацити 5 кубика. За то време избадио је 7,5 кубика.

Милован Туфегчић

Десетар 4 десетине 1 колубарске чете XI ваљевске бригаде, проглашен је ударником после великих радова на главном каналу. Тих дана Милован је избацавао по два до три кубика блата дневно. На сувом терену за седам часова он избацује 7 кубика. Сада постиже за исто време 12 кубика.

Најбоља тројка XI ваљевске бригаде

Милован Туфегчић, Милош Илић и Милан Гајић нашли су се после првих дана рада на каналу. Најпре су радили на Главном каналу. Вода није допуштала да се постижу велики резултати. Када су на свом терену организовали посао, постигли су по 11 кубика. Они су и мајстори у шарпирању. Сваког дана после седмочасовног рада остављали су иза себе 60 метара шарпе.

НАШ ПОНОС

Миломир Јеринић

Командир II чете XI ваљевске бригаде остао је на каналу до краја треће смене. Иако је седми разред који је један од најтежих у гимназији, он ипак остаје до завршетка радова, јер ће ударничким радом у школи надокнадити пређено градиво. На дужност командира чете дошао је после успешног вођења своје десетине. У почетку је избацавао 3-4 кубика. Касније његови резултати се пењу на 8 кубика. Сада је својом умешношћу рад организовао у чети тако да се цела чета обавезала да избацује просечно 7 кубика дневно на појединца.

Милорад Лешњак

Десетар је 2 десетине I чете и вођа петорке. Своју радну групу води од почетка са успехом. У почетку је копао и транспортовао по 5 кубика, а сада радећи иза трактора избацује по 12 кубика.

Светислав Ђорђевић

Статистичар је у III подгорској чети. У XI ваљевску бригаду је дошао после одласка бригаде »Стева Филиповић«. Тада му је просек био од 4-5 кубика. Данас Светислав сваког дана избади по 7-8 кубика. И поред тешког физичког рада он успешно врши дужност четног статистичара. Сада је постављен за десетара најслабије десетине како би у њој организовао рад. После краћег времена ова десетина је примила обавезу да ће сваког дана избацити просечно 7 кубика на појединца.

Салија Фарадин

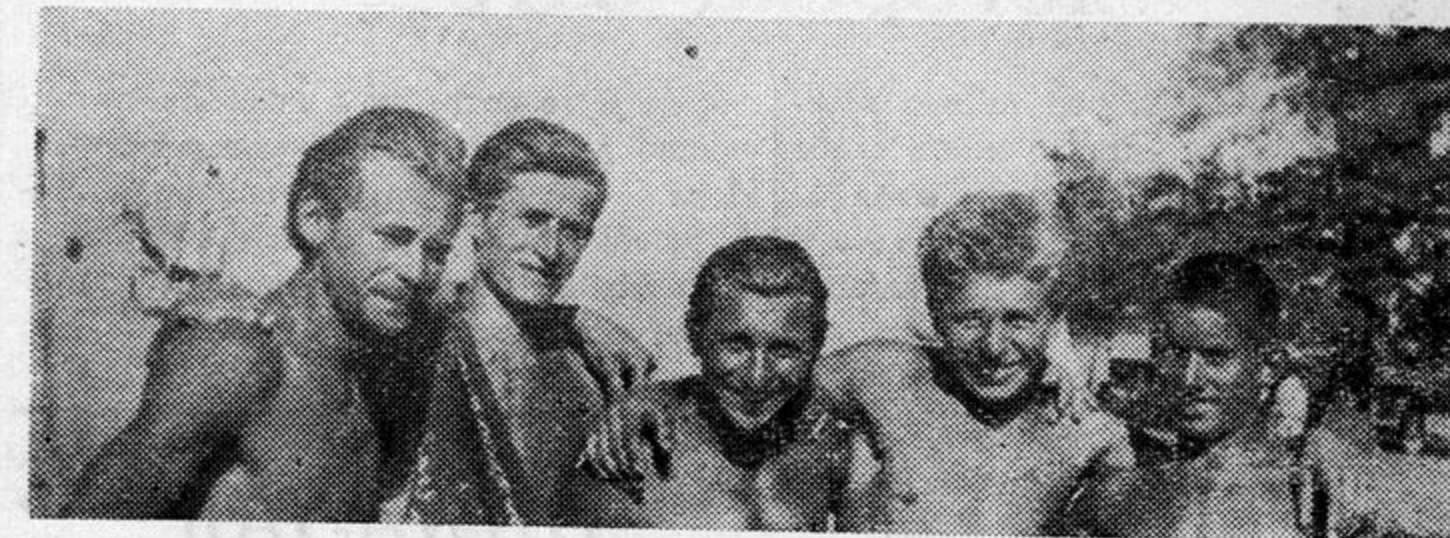

Ради са још своја два друга шиптара у 1 чети Врањске бригаде. Рудар из Крушева, на својој првој великој акцији избацује дневно преко седам кубика.

Милан Остојић

Вођа тројке и десетар I десетине I чете Подринско-крагујевачке бриг. Први пут је избадио 8 кубика. Сада је његова норма 10 кубика.

Најбоља група војвођанске бригаде

У шесторци овог Хрвата налазе се два Мађара, два Црногорца и један Буњевац. Због свога одличног рада у бригади назвали су их »Ракета«. Група је формирана у »Орловику« када је требало да се удружују мање групе ради бржег одвијања посла. Од 80 м канала, њих шесторица су узели 30 м. Посао су на време завршили. За такав свој рад добили су прелазну групну заставу. На раду у Уровачком каналу избацавали су 57 кубика за седам часова. Према последњој обавези они треба да избацују дневно по 6 кубика. Они сада постижу просек од 8 кубика на сваког. Ова најбоља група XIII војвођанске бригаде постиже велике резултате, јер је организовано такмичење између самих чланова шесторке. Групу заставу носи онај који у току дана има најбоље резултате.

ЛАДИСЛАВ ИВИЋ

Милијан Ђурђевић — Лика

Кад поштански камион запраши шабачки пут истрчава код школе у Ратарима један дечко. Његова подигнута рука зауставља гломазни камион. Неколико пакета новина су за тренутак на путу. И док се камион губи у облаку прашине Милијан Ђурђевић — Лика подиже пакете у парамак и носи их у Штаб акције. Лика је ударник са Омладинске пруге. Зато му и није тешко да сваки дан носи пошту. Када би Лика закаснио читаво радилиште остаје без дневне штампе. Зато се Лика труди да буде уредан.

Трифун Петровић

Бригадир 2 чете Врањске бригаде првих дана рада избацавао је 5,5 кубика. Када је ушао у посао и после добро организованог посла у својој четворци, достига је 13,5 кубика на дан.

Милинко Вуковић

Вођа тројке 4 десетине III чете XI ваљевске бриг. на тврдом терену избацавао је 6 кубика на дан. Радећи иза трактора, он избацује по 12 кубика. Његова цела десетина обавезала се да ће бити иза трактора просечно 10 кубика на сваког. Првог дана по преузимању обавеза сваки члан десетине избадио је по 12 кубика.

Живорад Обрадовић

Бригадир је III чете XI ваљевске бригаде. Његова тројка је радила у води где није могла да постигне резултате. На сувом терену њихов просек је био 8 кубика. Када се прешло на рад иза трактора он се обавезао на 9 кубика дневно. Сада избацује по 13 кубика.

Петно Толић

Иако је цело време окупације био интерниран у Норвешкој ипак је дошао на канал да ради. У води је избацавао по 5 кубика дневно, а на сувом терену по 8 кубика. Обавезу је пребацавао за 120%. Прелазећи на нов терен, прима обавезу на 6 кубика дневно, али свакако ће је премашити.

Уместо усмених новина — логорска ватра

Културно-просветни рад логора »Кртинска« до сада се одвијао доста слабо како по питању дописништва, аналафетских печатања зидних новина тако и по питању усмених новина. За читавих месец дана овај логор је дао свега два броја усмених новина. Једне 25-VIII-46 год. које су прилично успеле а друге 12-IX-46 год.

Грешка због оваквог рада је у првом реду до културно-просветног руководства овог логора а затим до културно-просветних руководиоца бригада — Само руководство културног рада није се довољно zaloжило и правилно организовало овај сектор рада.

Није било тешко наћи у пет бригада друга који би могао дати политички преглед а не чекати друга из IX студентске бригаде који је једноставно заборавио своју дужност тако да су се једне наше усмене новине претвориле у логорску ватру. — Зар је било проблем пронаћи друга који би дао једну рецитацију или неког који би нешто отпевао. И то између 600 бригадира. Ма да смо знали важност и значај усмених новина, ма да смо стално говорили да је то потребно — нисмо били у стању да се мало више zaloжимо и дамо сваке недеље бар по једне усмене новине.

Сами културно-просветни руководиоци бригада нису од себе дали скоро ништа да би овај рад организовали. Давали су се предлози, обећања и сугестије и остало је само на томе. Када се обратило културно-просветном руководиоцу XI ваљевске бригаде за организовање усмених новина он се сложио са

тим да је то потребно а ипак ништа није учинио да њихово излагање и оствари. Исти је случај и са руководиоцем крагујевачке бригаде који није смаггао за потребно да размисли о решавању проблема одржавања усмених новина.

П. К.

ОДЛАЗАК

Студенти одлазе...

У тим грудима има и радости и бола — драго је дело наших руку као и школа, драге су нове стазе.

Студенти одлазе...

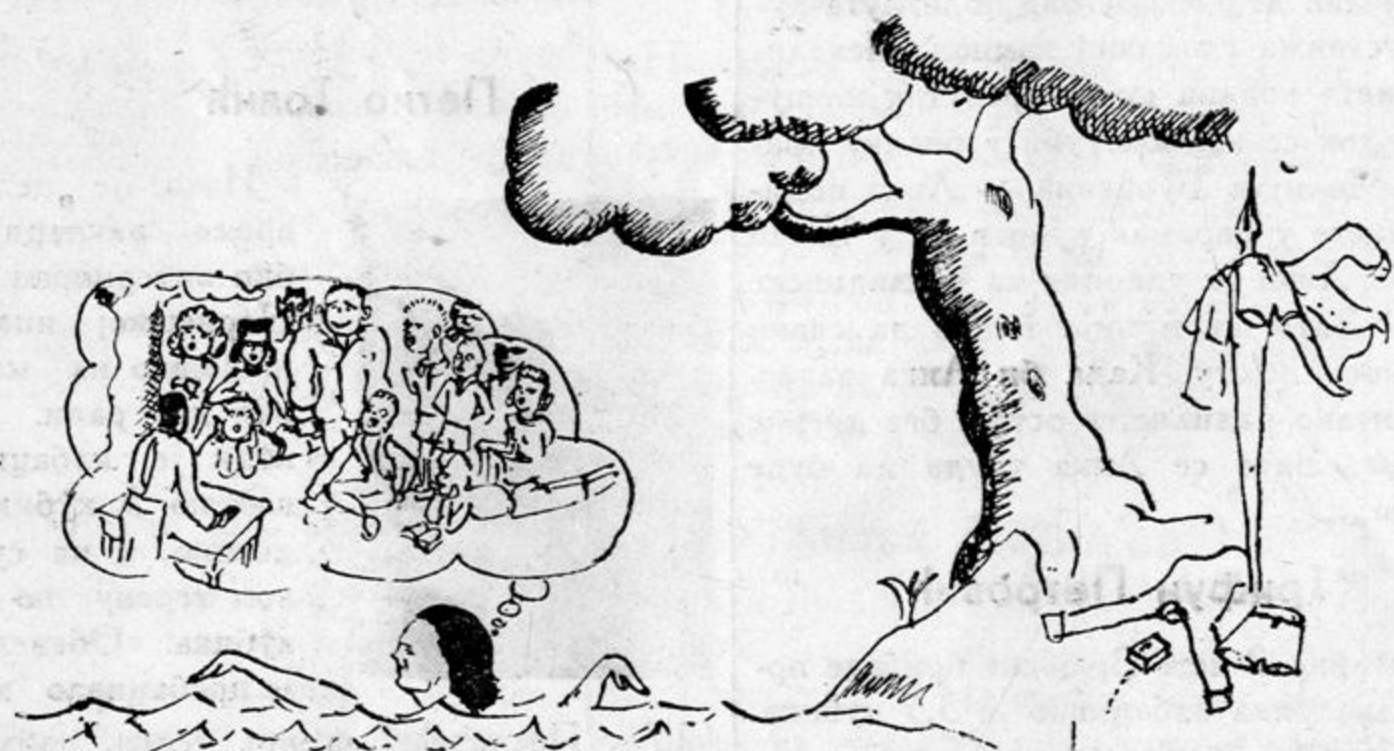
Остаје даљина сива и бела мрежа Посавских канала. Песма се тихо одвија, песма младих ткива наших срца о томе колико воле и шта су од себе дали са толико пламене, воље да буде лепше и боље.

О драга мрежа Посавских канала! Осећам тихи шумор зрела класја и свака капља зноја што је пала као златно зрње, као злато засја. 15-IX-1946 год.

Бранко Кузмановић
VIII ударна студ. бригада

Шта ћеш кад је врућина

Културно-просветни руководиоца подришке бригаде за време предавања у својој бригади била је на купану.

— Овако је много пријатније

Из дневника једног бригадира XI ваљевске бригаде

Десети септембар. Кроз јутарњу свежину осећало се да ће дан бити леп. Скоро ће пет часова. Бригаде крећу на рад. Мотив исти као и сваког јутра: дуги редови бригадира, ашови преко рамена, шарене мараме другарица, јутарња свежина и песма. Ипак, песма се данас мало разликује од јучерашње. Некако је снажнија, јача... Даље се чује... И одјек је некако јаснији.

Синоћ смо били на првом месту. И пред стројем свих бригадира дали обавезу да ће канал у дужини од 700 м. бити готов до 13 ов. мес. Обавеза је велика али кад се сетим израза лица свих наших бригадира, оне одлучности кад су давали обавезу — нестаје сваке сумње да ће она и бити испуњена. —

... На радилишту се радило као никада до сада. Тешко је одредити најбољу групу. Све ради са истим залагањем. Једино јача физичка кондиција чини да поједине групе имају већи резултат него друге...

... Милутиновић Милорад, Мандић Живота, Јованка Вуковић — рад и од њих се више не може очекивати. На другој страни Туфегдић сам копа док остали избацују земљу из канала. Гледам с часа на час његово ознојено лице. Порадом не застаје... Чудно је то како чини да се замара, убрзано дише али са су људи данас озбиљнији, ћутљивији него обично... Обавеза је висока. А мора се испунити... Знам, испунићемо је... Јаки су наши људи...

Данас је 12 септембар... У логор смо горди ушли. Негде дубоко у мени играла је безмерна радост. Данас у 10 часова обавеза је била испуњена. Дан и по пре дате обавезе... Уморни смо али ведри... Срећем и просто се утапам у насмејане погледе бригадира... »Мариштанци« блистају... Дивим им се... А њихов десетар је тако млад... 1929 годиште.

Тројка Туфегдић—Гајић—Илић имала је просек 7 кубика... Радили су до мене и као да их још видим на радилишту... 7 кубика... Много је али мени сасвим разумљиво...

— »Друже, Тито... одјекује песма... Певамо... С песмом улазимо у логор... Велики су ово моменти... Обавеза је испуњена... Дан и по раније... Јаки су наши људи...

Бирчанин

Како се рад убрзава

(из Војвођанске бригаде)

Постигли смо много већи ефекат рада када смо почели да обраћамо пажњу на неке ствари које су нам изгледале сасвим безначајне. После краћег рада те »ситнице« су нам донеле много користи. Када су нама добродошле онда би о њима требало обавестити све бригаде како би се оне у истим случајевима могле користити нашим искуством.

Код скидања шкарпе најбоље је скидати земљу на читавој дужини десетине и то прво скидати са горњег или доњег дела. Ово је важно да би шкарпа на читавој дужини имала подједнак нагиб и да се на њој не би појављивале неравнине. Земљу скинуту са шкарпе треба спуштати читавом дужином шкарпе како се лопаташи не би гурали око једне гомиле.

Приликом копања степеница треба остављати што мање земље тек толико колико је најнеопходније. Уколико је мање земље утолико се већа пажња обраћа на правилност нагиба.

Ове »ситнице« док се не уоче изгледа да немају много утицаја на резултат радова, међутим, тек после њиховог уочавања бригадири виде колико је било штете од тога.

ИЗ „ШПАНЧЕВЕ“ БРИГАДЕ

»А када је претседник одбора на конференцији позвао омладинце на рад у Посавини — ја сам се јавио први« — каже 48-годишњи Драгољуб Црепић из Златарића и широко, добродушно се смеши.

Он ради на деоници I ваљевске чете XII ваљевске бригаде »Жикица Јовановић—Шпанац« и поносан је што припада два пута ударној »Шпанчевој« бригади. Сви га у чети, целој бригади знају... Кад се дође на њихову деоницу он најпре пада у очи и самим својим изгледом старијег човека а и вештим и брзим радом. Старији је он од сваког бригадира за два и више пута али његов рад не само да не заостаје за њиховим већ, нарочито при планирању насипа у многоме одскаче.

Сваке вечери га похваљују, његов појртвовани рад, његову добро испланирану деоницу насипа.

Онај исти слан којим су обухваћени бригадири његове бригаде — понео је и њега и на бригадној конференцији, када су дате 4 — дневне обавезе за завршавање ободног канала — он се обавезао да у планирању уложи сву своју снагу и умешност и тиме побољша квалитет рада читаве бригаде.

— »Дошао сам на канал са намером да

останем 25 дана. Рок ми за 5 дана истиче али ја ни тада нећу да га напустим. Остајем са мојим омладинцима до краја акције.« — А у очима му сија онај исти сјај, исти полет који се види у очима сваког бригадира »Шпанчеве« бригаде када говори о испуњавању обавеза 8 дана пре одређеног рока, прелажењу на други терен, завршавању радова до 1 октобра.

Најмлађи бригадир XII ваљевске бригаде

15-годишњи подгорски сељачић Живорад Тадић до пре месец дана безбрижно је чувао своје овце по пропацима Подгорине. Преко новина сазнао је да наша омладина гради Омладинску пругу, Посавски канал па се у њему јавила жеља да и сам допринесе изградњи бољег живота нашег народа. Одлучио се и дошао у XII ваљевску ударну бригаду »Жикица Јовановић—Шпанац« — Гледајући га онако малог — човеку би се и нехотице измакло: »Шта ћеш, ти мали ту?« — Али то је само на први поглед а кад га видиш на раду, малог и спретног, како се вешто сналази на раду, добија се утисак да је то већ зрео младић који се свесно залаже. У ствари тако и јесте. Кад су примане обавезе, мали Живорад иако физички слаб, обавезао се да ће за 4 дана уградити у насип 20 кубика земље.

Са коликом је само вољом и упорношћу испуњавао задатке види се и по резултатима. За два дана је ископано извезено и уграђено у насип 16 кубика земље. Радио је до касно у ноћи, ујутру се први дизао и настављао рад. —

Једна од најбољих група XII ваљевске бригаде

Зову га »Аспирин«. Ударник је са пруге. Чим је дошао у бригаду одмах је основао свју групу која је по њему на каналу добила име »аспиринска«.

На бригадној конференцији дао је обавезу са својом групом да ће за 4 дана накопати, транспортовати и уградити у насип 102 кубика земље. На ову обавезу многи су са неверицом завртели главом.

А он, већ трећи дан, саопштио је да је обавезу испунио и још је пребацио за 50%.

ВОЈВОЂАНСКА БРИГАДА ПРИМА ОБАВЕЗЕ

На чистини недалеко од логора одржавале су се конференције. На њима ће се расправљати о производним задацима, на њима ће се доћи до најлакшег решења како и на кој начин испунити производни план. Војвођани су поседали у круг. Опколили су своје другове који су као делегати свих округа Војводине дошли да им изруче поздраве и жеље другова. Разговор се стишава јер командант бригаде објављује почетак конференције. Он не говори дуго. На акцији нема места и могућности дугим причама. Канал је дугачак, кубика има много, али ипак све треба решавати брзо једноставно, што краће, што практичније. И командант бригаде говори: »До првог октобра треба да савладамо 7020 кубика. Прво треба да размислимо да ли можемо то да урадимо« Није реченица још била завршена а бригадири су дали одговор: »Можемо«. »Треба добро да проценимо своје снаге када дајемо обавезе. Обавеза се мора испунити« Затим је почело договарање између радних група. Зујало је као у кошници. Само се с времена на време разабере: »Мало

је... кубика... пребацићемо« Први је устао заставник IV чете: »Са својом групом се обавезујем на 8 кубика дневно.« »Да није много« сумњиво одврати командант »Не брини« одговара група. И тако редом. А кад су све групе дале обавезе, када се видело да ће према њима задатак бити завршен и пре времена проговорио је неколико речи и члан Штаба акције Дука Радаковић. Он је одао признање досадашњем раду Војвођана али је подвукао сву тежину новог подухвата. На крају је говорила другарица вођа делегације. »Ви сте овде на акцији. Остали ваши другови су на разним акцијама. Ви се налазите расути по читавој Југославији али сте на једном послу: ви стварате срећнији живот.« Крај његовог говора био је пропраћен повицима: »Такмичење Војводини« После конференције бригадири ће саставити писмо за бригаде које су на акцијима у Војводини у коме ће их позвати на такмичење по утврђеном плану.

ФИСКУЛТУРА

Наши такмичари у Ваљеву

15 ов. мес. у Ваљеву је свечано прослављен дан свог ослобођења. На свечаност је била позвана и наша екипа одбојке, гимнастичара и лако-атлетичара. У Ваљево су наше екипе стигле у суботу где су на станици били дочекани од грађана веома срдечно. Исте вечери 25 наших другова учествовало је у бакљадима и на митингу на коме су говорили другови: Владо Зечевић, Мијалко Тодоровић Ж. Ђермановић.

Слет је почео у недељу у 3 часа по подне. Као прва тачка била је штафета 4 × 100. Наша штафета је била у са-

ставу: Гајић, Реља Калембер, Кеслер Слободан и пласирала се трећа. Гајић је на старту донео предност. Кеслер је повећава, али је Реља губи. Четврти друг из наше екипе није могао добро трчати јер је један такмичар трчао по његовој стази.

На 100 м. у полу-финалима дати су доста добри резултати: Гајић 12,6 Кеслер 12,4 Калембер 12,6 док је финале трчао само Кеслер у времену 12,4 заузевши треће место.

Почео је скок у вис. Скакало се не у песак већ на душек због чега многи

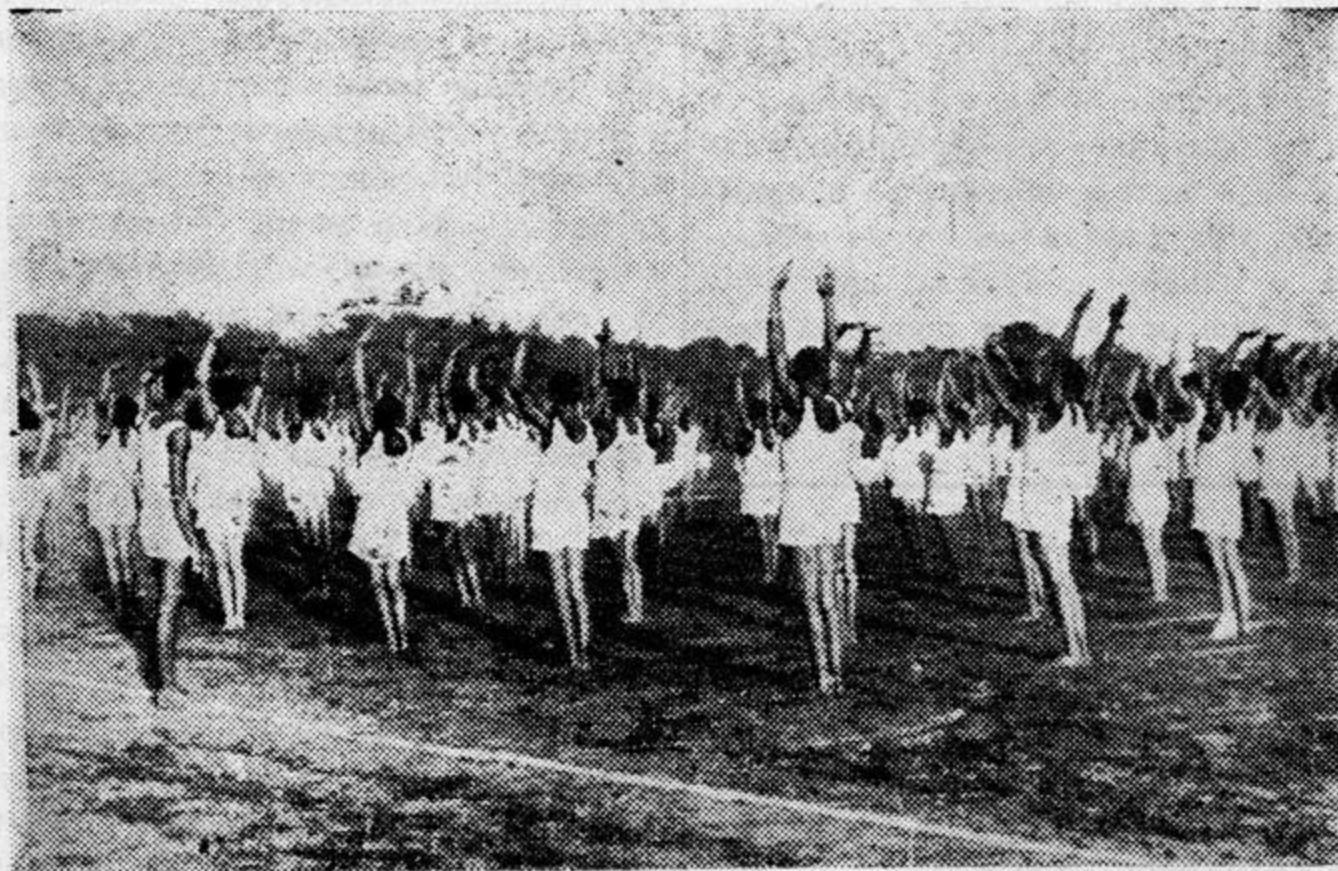
другови нису имали смелости да прескачу већу висину. Прво место освојио је Ал. Ненадовић (В) са 155, друго Миленковић Љубомир (В) са 150 а треће Гајић В. (К) са 150 см. Наш талентовани скакач Божић није скочио више од 140 см.

У трци на 1500 м. водили су наши бригадири. Тројка на челу са Десаном Симићем за све време далеко је била испред групе Ваљеваца. На старт је први стигао Десан Симић у времену 4,21. Дсан Симић је показао да има сјајних услова да се развије у доброг тркача на средњим стазама. Остаје му још да поправи стил и технику трчања.

На тркама од 60 м. другарице — била је опет наша победа. У предтркама наше су се другарице пласирале као прве а у финале су ушле три. Прва је била Славка Љубичић стигавши за 9,6 м.

Остале тачке које су биле предвиђене, као трка колицима, бацање кугле, диска итд. — нису одржане услед недостатка времена.

На крају слета наши одбојкаши тукли су II екипу Ваљева са 15:3 и 15:6. II екипа Посавине играла је веома добро и у првом сету тукла I екипу Ваљева са 15:13. У трећем сету водила се оштра борба и Ваљевци су га добили са 15:11. — Касно у мрак одигран је један сет првих екипа Ваљева и Посавине који су добили Ваљевци са 15:9.

Другови фискултурници,

НА НАШЕМ ВЕЛИКОМ ФИСКУЛТУРНОМ СЛЕТУ ПРИ ИЗВОЂЕЊУ ПРОСТЕ ВЕЖБЕ ЗА БРОНЗАНУ ЗНАЧКУ ЗРЕН, ПОКАЗАЛО СЕ ДА НЕКОЛИЦИНА ВЕЖБАЧА НИЈЕ У ПОТПУНОСТИ САВЛАДАЛА ВЕЖБЕ. ДРУГОВИ, ПРИ ВЕЖБАЊУ ЗА ЗНАЧКУ ЗРЕН ВИ ЂЕТЕ ИСТУПАТИ У ГРУПАМА. СПРЕМИТЕ ВЕЖБУ ШТО БОЉЕ, УТИЧИТЕ И НА ОСТАЛЕ ДРУГОВЕ ДА ВЕЖБУ ШТО БОЉЕ СПРЕМЕ, ЈЕР ГРЕШКЕ ПОЈЕДИНАЦА КВАРЕ ОЦЕНУ ЦЕЛЕ ГРУПЕ.

